

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: Ziegler vásárigazgató a drágaság okairól

Forrás:

Az Est

Bp.

(Hely)

1921. 9. 3

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Ziegler vásárigazgató a drágaság okairól

Meddig emelkedtek a csarnoki árak?

— Az Est tudósítójától —

A drágaságról panaszkodik mindenki, de a helyzet igazi képét akkor látja az ember, ha végigcátál a vásárcsarnokokban, vagy a nyílt időpítcson, látja a hatalmasan felhalmozott árukészleteket, a nagy kínálatot, a melylyel szemben meglehetősen megcsappant a kereslet. A háziasszonyok gondterhes arcát tekintve az áru-sok portékája felé és számolgatják a kezükben tartott pénztárcsa tartalmát, futja-e még belőle a legszükségesebb bevásárlásra.

Gyümölcs, főzelék, baromfi, hus, hal, vad, minden van bőven, ha az árakat nem nézi az ember, jóleső örzéssel veszi tudomásul ezt a hallatlan gazdagságot, a mit a magyar föld nyújt. Annál lehangolabb azonban, hogy a vásárlás igen gyenge és a sok jóból csak nagyon kevés jut a pesti emberek asztalára. Ezt a benyomásunkat erősítette meg.

Ziegler Nándor vásárcsarnoki igazgató

is, a ki a következőkben ismertette a jelenlegi helyzetet:

— Mint láthatja, áru van elég, csak vásárló nincs ilyen arányban. A kereslet nagyon rossz és a piaci árúak maguk is folyton panaszkodnak. A felhozatal csak a tojásban gyenge, az utóbbi napokban feltűnően kevés érkezik és rendkívül drága. Ma már 5

korona a tojás darebja, de a legtöbb helyen ennél jóval többet kérnek érte. A paradicsompiacl szűnőfélben van, a mit a kereslet gyengesége magyaráz meg. Olyan drága az idén a paradicsom, hogy szegény ember nem áldozhat rá különként tíz koronát és így a felhozatal is erősen lepadt.

— Ma már minden közgazdasági kérdéssel foglalkozó embernek be kell látnia, hogy addig, a míg Magyarország ilyen szomorúan kiesi marad, sosem lehet a drágaság lényeges enyhüléséről. Bizonyos egyébként az is, hogy Budapestről visszafelé nem lehet megszűntetni a drágaságot. Hiába büntetünk meg a vásárcsarnokokban egyes kofákat, ezzel még semmit sem érünk el. Az a körülmény, hogy az vásárcsarnoki árakat szabályozzuk, egyáltalában nem mérvadó, mert csak is abban az esetben lehetne ennek jótékony hatása, ha az eladási árrakkal kapcsolatban, mint a háboruban is történt, a termelési árakat is szabályozhatnánk. A legfontosabb követelmény volna az exportnak teljes megszüntetése, azután szabályozni kellene a termelési, a nyekerkeskedői és a fogyasztói árat. Igen fontos volna még a munkabérek szabályozása is, mert ezen a téren is nagy hibák és mulasztások történtek. Teljes lehetetlenség azt kívánni, hogy Budapesten 17 koronánál olcsóbb legyen a hagyma, a mikor Makón 13 koronába kerül és ohhez

járul azután a horribilis szállítási költség, a forgalmi adó és a kezelési költségek. Igen helyes lett volna, hogyha már a múlt hónapban vagy még előbb kihendották volna, hogy munkabérekben elértük már a maximumot és azontul időről-időre generálisan kellett volna csökkenteni a béréket. Hivatalos helyen ezzel szemben azzal érvelnek, hogy a vidéken nincs megfelelő szerv ilyen rendelkezések keresztülvitelére, nekem azonban az a meggyőződés, hogy mindaddig, a míg a munkabérek a mostani nívón maradnak és a termelő nem tudja olcsóbban beszerezni a fontosabb iparcikkeit, erősödőbbé válik az élelmipiaci téren nem várhatunk. Az utóbbi napokban valamelyes enyhülés mégis mutatkozott egyes cikkekben, a mit a legutóbbi jótékony eszéseknek lehet tulajdonítani.

A vásárcsarnoki árak

Ma valóban megdöbbentő összegeket sorakoztatnak fel. A petrezselyem kilója 18 és 30 korona között váltakozik, de a kötérgéért elkérnek 6-10 koronát is. A zeller ára darabonként 4-6 korona, a kalarabé kilója 6-10 korona. Elsőrendű kalarabé darabjéért 4-6 koronát, másodrendűt 2-3 koronát kérnek. A makói veres gyoma kilója 15-17 korona, a közönséges vöröshagyma 12-15 korona. Fokhagyma kilója 36-45 korona. A cékla 4 korona. A burgonya ára ma 5 és 6 korona között váltakozott. Az elsőrangú fejeskáposzta kilója 10-16, másodrangú 12-13 korona, kelkáposzta kilója minőség szerint 6-8-10-16 K, a fejessaláté darabja 3-4 K, ugorka, minőség szerint kilonként 20-20 K-ba kerül, a paradicsom ára 6-12 K között váltakozott, de akadnak, a kik válogatott érett példányokért kilonként 14 K-t is fizettek.

Tölteni való zöldpaprika 10-18 K, főzőtök 4-6 K, vajhab 24-28 K, karfiol 8-15 K, sóska 6-8 K, paraj 10-14 K, savanyított káposzta 20-22 korona.

A huspíacra nem kisebb a drágaság. A marhahús hátulja 80 K-ig, eleje 56 K-ig emelkedik. Borjúhús hátulja 60-90, eleje 36-70 K. A friss sertéshús ára 64-110 K között váltakozik. Az oldalas ára 64-66 K, ellenben kocsányahust már 30 koronáért lehet kapni kilonként. A zsirszalonna a legtöbb helyen 150-160 K, hájat 170-176 K-ért árulnak, zsír azonban 170-180 K-án alul nem lehet kapni. Füstölt szalonnát 140-160, füstölt sertéshúst 100-160, füstölt kolbászt 140-160 K-ért adják. A juhús hátulja 60-64, eleje 52-56 korona.

Gazdag nagyon a halpiac is; az apró dunai halaktól kezdve hatalmas, nagybajszu haresáig mindenféle halat lehet kapni, csak legyen, a ki meg tudja ízeztetni az árakat. Az élőponty kilója 120-150 K, a kecsge 120 K, a süllő 80-140, a mára 60-65 K, az apró hal kilóját 18 K-ért mérik. Jegelt pontyot 50-80 K-ért, jegelt haresát 80-90 K-ért árulják. Megélenkült a vadpiac is. Nagyon sok nyulat lehet látni nyugott állapotban és saját bőrében 160-180 K-ás árakon, a fogoly darabját pedig 50-70 K-ért adják. Különböző nagyságú ketrecekben összehúzott gágék és csipog a sok baromfi. A rántanivaló és csirke párja 70-100 K, a sütnivaló 120-160 K. A kácsa, liba ára élő állapotban kilonként 100-120 K, soványabbat adnak már 90-ért is. Tisztított kácsa 100-150 K, az élő sovány liba párjéért 400-600 K-t, élő truk párjéért 180-240 K-t kérnek.